

Drawing by John R Hume,
courtesy of Scotland's Churches Trust

St Mary Magdalene's Church

7, Glenearn Road, Perth, PH2 0BD

Tel: 01738 336141

Rev. Bogdan Palka S.D.S. - Parish Administrator

Rev. Krzysztof Jablonski (07851 735590) - Permanent Deacon

PARISH MOTTO - 'THE BEST IS YET TO COME'

33 Niedziela Zwykła C – 13 Listopada 2022

Dać świadectwo

Słuchając słów dzisiejszej Ewangelii zauważamy, że Pan Jezus zwraca naszą myśl w kierunku tego, co nieprzemijające. „Przemija bowiem postać tego świata”. W ten sposób pragnie pokazać, że ziemską rzeczywistość stanowi jedynie odbicie piękna, którym jest sam Bóg. Pretekstem do prorocstwa Jezusa o zburzeniu Jerozolimy była uwaga o wystroju budowli, przyozdobionej pięknymi kamieniami i darami.

Rozważania na temat budowli, która powstawała już od 46 lat, były pretekstem do wyrażenia o wiele ważniejszej prawdy. Jezus naucza, że jego uczniów czekają prześladowania. Jest to nieodłączny element życia Kościoła w każdym czasie i we wszystkich okresach, także i w obecnych czasach. Jest do także moment „składania świadectwa”.

Bóg nie opuszcza prześladowanych, spieszy im z pomocą przez cnotę męstwa. Każdy chrześcijanin, zjednoczony z Chrystusem w sakramencie chrztu, zobowiązany jest dawać świadectwo o Ewangelii. Nie wszyscy chrześcijanie są jednak powołani do świadectwa poprzez krwawe męczeństwo.

Świat zna również inne formy prześladowań, które domagają się od uczniów Chrystusa odważnego świadectwa.

Spowiedź i Msza św.

Zapraszamy do udziału w polskiej Mszy św. o godz. 12pm

Okazja do spowiedzi przed każdą Mszą św. od godz. 11.15am

Korzystajmy z Sakramentu Pokuty by można było w pełni uczestniczyć we Mszy św.

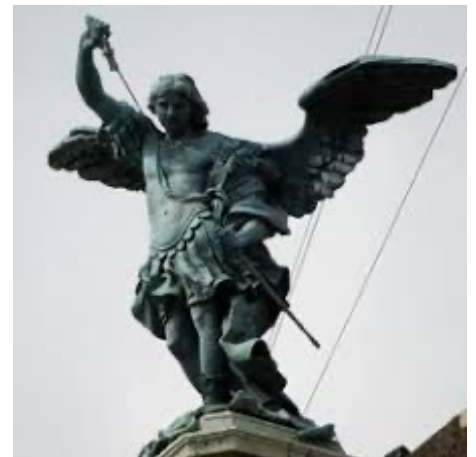
Doskonale tę prawdę rozumiała bł. Klara Badano, Włoszka, należąca do ruchu Focolare, która zmarła mając niespełna 19 lat. Klara była dzieckiem długo oczekiwanym. Miała piękne oczy, urzekający uśmiech, była inteligentna, komunikatywna, żywa, radosna i przepadała za sportem.

Uwielbiała Afrykę. Sama snuła plany, że kiedyś wyjedzie tam do pracy jako lekarz. Od mamy nauczyła się mówić Jezusowi zawsze „tak”. Kiedy z okazji Pierwszej Komunii św. otrzymała Pismo święte, wyznała: „Tak jak łatwo mi było nauczyć się alfabetu, tak też musi być mi łatwo żyć Ewangelią”. Na różne sposoby starała się dać odczuć innym swą miłość.

Przekazywała np. swe pieniądze dla potrzebujących dzieci w Afryce, gdzie pracował jej znajomy, a podczas spotkań najmłodszych członków Ruchu pomagała innym dzieciom żyć jednością i miłością. Z biegiem lat zaczęła się czuć szczególnie odpowiedzialna za niewierzących, uważając, że ich powinna kochać najbardziej, gdyż „nie mają radości i nie wiedzą, że Bóg je kocha”. Wszystko układało się po jej myśli, aż pewnego dnia, miała wówczas siedemnaście lat, kiedy wykryto u niej nowotwór kości.

Dla Klary był to początek dwuletniej drogi krzyżowej. Ale ona nie rozpaczła. Przykuta do łóżka, powtarzała: „Nie mam już nic, ale pozostaje mi jeszcze serce, którym mogę kochać”. To ona podnosi na duchu innych i pociesza. Zapytana, czy bardzo cierpi, odpowiada: „Zauważyłam, że Pan Bóg chce ode mnie czegoś więcej, rzeczy większej... Interesuje mnie tylko wola Boża, czynienie dobra.

Byłam pochłonięta ambitnymi planami, które w tej chwili nie mają żadnego znaczenia, są ulotne i blahe. Teraz czuję się pochłonięta planem Bożym, który

coraz bardziej się przede mną odsłania”. Jeszcze przed śmiercią, która nastąpiła 7 października 1990 roku, wyraziła zgodę na przeszczepienie jej rogówek. Jak powiedziała jej matka – był to ostatni akt miłości do ludzi z jej strony. Ostatnie słowa skierowała do swojej mamy: „Bądź szczęśliwa, bo ja nią jestem”.

Fr Bogdan SDS

Serdeczne Podziękowanie

W imieniu Polskiej Prowincji Salwatorianów, oraz moim własnym składam serdeczne podziękowania za Wasze ofiary złożone w minioną niedzielę podczas drugiej składki. Ofiary te zostały przesłane do Polski na utrzymanie i edukację kleryków przygotowujących się do kapłaństwa w naszym zakonnym seminarium. Serdeczne „Bóg zapłać” za Waszą dobroć serca.

Fr Bogdan SDS

Niedzielną Składką (Kolekta) Różaniec za Zmarłych

Niedziela 6-go listopada – 767.55.

“Bóg zapłać” za wszystkie złożone ofiary i troskę o naszą parafię.

Druga kolekta na Salwatorianów: 431.30.

Liturgia Dziecięca

Msza św. dla dzieci w każdą pierwszą niedzielę miesiąca. Najbliższa Msza dziecięca 4 grudnia br. Zapraszamy wszystkie dzieci!

Kalendarz Liturgiczny

W tym tygodniu wspominać będziemy;

W poniedziałek 14 Listopad

Dzień Powszedni z 33 Niedzieli Zwykłej

We wtorek 15 Listopad

Dzień Powszedni z 33 Niedzieli Zwykłej

We środę 16 Listopad

Święto św. Małgorzaty Szkockiej

W czwartek 17 Listopad

Wspomnienie

św. Elżbiety Węgierskiej, zakonnicy

W piątek 18 Listopad

Dzień Powszedni z 33 Niedzieli Zwykłej

W sobotę 19 Listopad

Dzień Powszedni z 33 Niedzieli Zwykłej

Msze Święte W Naszej Parafii:

Poniedziałek – Nie ma Mszy św. Parafialnej

Wtorek – Sobota – Msze św. o godz. 9am (po angielsku)

Piątek – Msza św. o godz. 7pm (po polsku)

Adoracja Najświętszego Sakramentu z błogosławieństwem Eucharystycznym

– Piątek od godz. 6:15 do 6:55pm.

Sakrament Pokuty (Spowiedź) – Piątek

o godz. 6:30pm (przed Mszą św.) i w

Niedzielę od godz. 11:15am (przed Mszą św.)

Listopad - Msze za zmarłych

To już ostatni moment, aby jeszcze wypisać „wypominki” za zmarłych i przekazać je do ks. Bogdana. Przez cały miesiąc listopad odprawiamy Msze św. za poleconych zmarłych i modlimy się o ich wieczne zbawienie.

www.st-marymagdalene-perth.org.uk

Przez cały miesiąc listopad odmawiamy Różaniec pół godziny przed Mszą św. tj. o godz. 11:30pm w intencji wszystkich naszych drogich zmarłych poleconych na kartach „wypominkowych”. Serdecznie zapraszam do udziału w tej modlitwie. Pomóżmy naszym zmarłym w Czyśćcu cierpiącym by i nam kiedyś ktoś mógł pomóc.

„Nie będziecie się tatuować. Ja jestem Pan!” (Kpł 19,28)

Pan Jezus, prawdziwy Bóg, w tajemnicy Wcielenia uświęcił ludzkie ciało, stając się w pełni człowiekiem. Jest absolutnie nie do pomyślenia, by kiedykolwiek w jakichkolwiek okolicznościach pozwolił wytatuować jakiś znak na swoim ludzkim ciele lub wbić w nie jakiś kolczyk.

Podobnie nie do pomyślenia jest, by którykolwiek z apostołów oszpecił swe ciało w ten sposób. W Nowym Testamencie temat tatuażu czy piercingu w ogóle się nie pojawia właśnie dlatego, że w sposób absolutnie oczywisty wykonanie tej pogańskiej praktyki przez kogokolwiek z uczniów Jezusa było nie do pomyślenia.

W tym kontekście mocno brzmią słowa św. Pawła: „Bądźcie naśladowcami moimi, tak jak ja jestem naśladowcą Chrystusa” (1 Kor 11,1). Kogo naśladujemy, kiedy chcemy umieścić nieusuwalny tatuaż na swoim ciele lub przekłuć sobie wargę, język lub pępek? Czyż nie robią tego popularne „gwiazdy”, żyjące rozpustnie i przedkładające zmysłowość ponad miłość? To jest pytanie o moralność, czystość serca i o wiarę. Czy rzeczywiście te „modele” w prasie i telewizji, które szpanują tatuażami, są postaciami godnymi naśladowania, a ich tatuaż świadczy o moralności lub o wierze? Wątpię. Dlatego też za św. Janem apeluję do każdego: „Umiłowany, nie naśluduj zła, lecz dobro! Ten, kto czyni dobrze, jest z Boga; ten zaś, kto czyni źle, Boga nie widział” (3 J 10,11). Na zakończenie podam dwa przykłady z życia.

Miałem kolegę, który w pewnym momencie dał się namówić na tatuaż. Cieszył się z niego kilka lat, po czym tak bardzo chciał się go pozbyć, że wypalił sobie skórę na rękę. Wolał mieć bliznę niż tatuaż, którego się wstydził. A drugi przykład słyszałem od księdza egzorcysty. Chłopak, z którego wypędzano demona, miał tatuaż (jakiś tam wcale nie satanistyczny, zwykły wzorek). W czasie egzorcyzmu ten tatuaż palił go jak ogień i chłopak wiele by dał, by go nie mieć na swoim ciele. Warto więc sto razy się

zastanowić, czy naprawdę będziemy przez całe życie chcieli mieć coś nieusuwalnego na swojej skórze i czy nie przeszkodzi nam to w spotkaniu się z Bogiem.

Św. Małgorzata Szkocka

Małgorzata urodziła się w 1046 roku na Węgrzech jako córka angielskiego księcia Edwarda Wygnańca i księżniczki węgierskiej Agaty. Pierwszych kilkanaście lat spędziła poza swoją ojczyzną - na Węgrzech; jej rodzina znajdowała się wówczas na wygnaniu ze względu na duńskie rządy w Anglii. W roku 1057 Małgorzata z ojcem powróciła do Anglii, kiedy królem tego kraju został jej kuzyn, św. Edward Wyznawca. Na jego dworze pozostała do roku 1066, do jego śmierci.

Po bitwie pod Hastings w 1066 r., w wyniku której władca Normanów Wilhelm Zdobywca zasiadł na tronie Anglii, Małgorzata musiała wraz z matką i rodzeństwem ponownie uciekać z kraju. Statek, którym płynęli, rozbił się u wybrzeży Szkocji (zwanej wówczas Albą), której władca zaofiarował uciekinierom gościnę. W 1070 r. Małgorzata poślubiła króla Szkotów, Malcolm III, zwanego później Canmore. Dała mu 6 synów i 2 córki. Od tej pory jej życie toczyło się na dwóch zamkach: w Edynburgu i Dunfermline. Bardzo sumiennie wypełniała obowiązki żony i matki. Dzięki zaangażowaniu Małgorzaty przeprowadzono kilka reform kościelnych i zwołano synod, na którym uporządkowano przepisy związane z Wielkim Postem, Komunią świętą wielkanocną i prawem małżeńskim. Małgorzata była także troskliwą promotorką oświaty i kultury oraz fundatorką kościołów i opactw, m.in. sprowadziła benedyktynów do kościoła w Dunfermline, gdzie brała ślub. Jej także zawdzięczamy odbudowę słynnego opactwa na wyspie - Iona Abbey, które w 563 roku założył święty Kolumban. 13 listopada 1093 r. w zasadzce nad rzeką Alne podczas wojny z Wilhelmem Rudym poległ Malcolm razem z synem Edwardem. Małgorzata była wtedy ciężko chora.

Zmarła 16 listopada 1093 roku na zamku w Edynburgu. Pochowano ją w założonym przez nią opactwie benedyktyńskim w Dumfermline. Jej syn, król Dawid I, rozbudował później kościół opactwa. Grób Świętej stał się miejscem licznych pielgrzymek. W roku 1673 Klemens X ogłosił św. Małgorzatę patronką Szkocji; w 1692 r. kult św. Małgorzaty rozciągnięto na cały Kościół. Małgorzata jest patronką Szkocji, wielodzietnych rodzin, jak również w ogóle rodzin katolickich, a także uniwersytetu w Edynburgu ufundowanego w 1875 roku.

@StMaryMagsPerth